

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΗΣ

Ἐγκειρισμένον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς ἐλευθέρου ἀνάγνωσμα δι' ἄλλα ἐν γένει τὰ Σχολεῖα (1932)
Τιμηθὲν διὰ τοῦ Ἀργυροῦ Μεταλλίου τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν (1935).

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ : Ἐτήσια δραχμαὶ 100. Ἐξωτερικῆν δραχ. 55. Τρίμηνη δραχ. 30.
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ : Αἰγύπτου γρῶστα διατριπ. 50, Ἀμερικῆς δολλάρια 3.— Ἀγγλίας καὶ ἕλων ἐν γένει τῶν ἑλλων Κρατῶν σελήνια 10.
Ἐξέρηνοι καὶ Τρίμηνοι ἀναλόγως

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΑΡΥΘΗ ΤΩ. 1879

ΙΣΤΥΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ἀρχίζει τὴν 1ην Δεκεμβρίου, ἔλλ' ἢ συνδρομαὶ ἀρχίζουν τὴν 1ην οὐοῦήσοτε μηνός.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὅδος Εὐριπίδου 518. 42, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β' - Τόμος 44ος

Ἀθήναι, 12 Δεκεμβρίου 1936

Ἔτος 59ον. - Ἀριθ. 2

ΠΡΟΣ ΤΑ ΑΣΤΡΑ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ὑπὸ ΑLEXANDRE ALANOF
καὶ JACQUES CHRISTIAND

— Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο —
... Μάλιστα, κύριε, μάλιστα, μὴν κάνετε ἔτσι τελειώνω, τελειώνω. Δοιπὸν ἔλεγα, πὼς καὶ τὴ ζωὴ μου καὶ τὴν ψυχὴ μου τὴν θυσιάσω γιὰ σὰς, ἀλλὰ μοῦ εἶναι ἀδύνατο, ὅση ἀφοσώση κι' ἂν σὰς ἔχω νὰ περιλάβω μέσα σὲ δύο λόγια ἔβη τὴν κουθέντα ποῦ κάναμε.

— "ὦ, Θεέ μου, τί ἀνυπόφορος ποῦ εἶναι!

— Ἔννοια σὰς, τελείωσα. Δοιπὸν, γιὰ νὰ σὰς κάνω τὴν ἀναφορά μου: Τὸ πρόσωπο αὐτὸ εἶπε πὼς ἤρθε ἀπὸ μέρους τοῦ κυρίου καὶ εἶπε ἀκόμη δι: ὁ κύριος ἐπιθυμοῦσε νὰ τοῦ στείλω τὰ χαρτιά ποῦ βρίσκονται στὸ μόνο συρτάρι τοῦ γραφείου του ποῦ κλείνει μὲ κλειδί, πὼς μοῦ ἔστειλε μὲ τὴν ἴδια αὐτὸ τὸ κλειδί καὶ πὼς μὲ παρακαλοῦσε νὰ παραδώσω τὰ χαρτιά στὴν δεσποινίδα.

— Μπράβο, λαμπρά! Κι' ἐοῦ βέβαια τῆς τὰ ἔδωσες ἀμέσως! Καὶ δὲν μοῦ λές, τὴν ἔχεις ξαναἰδεῖ ποτέ σου αὐτὴ τὴν δεσποινίδα;

— Ὁχι, ποτέ.

— Θὰ μοῦ τὴν περιγράψῃς. Ἰδια κι' ἀπαράλλακτη.

— Χρ, αὐτὸ εἶναι κάπως δύσκολο. Ὁ κύριος ἔφερε πὼς ὁ διάδρομος εἶναι σκοτεινός καὶ ἡ δεσποινὴς κάθησε στὴν πύλο σκοτεινὴ γωνιά καὶ δὲν τὸ κούνησε καθόλου. Τὸ μόνο ποῦ ἔχει μείνει στὸ μυαλό μου εἶναι πὼς εἶχε γλυκεῖα φωνή, πὼς εἶχε μιὰ ματιὰ σὰν βλοσυρὰ καὶ πὼς μ' ἔνα λόγο ἦταν χαριτωμένη. Ἐξω ἀπὸ αὐτὰ δὲν μπόρεσα νὰ προσέξω τίποτε ἄλλο.

— Ἦταν ξανθὴ ἢ καστανὴ;

— Δὲν φαντάζομαι νὰ σκέφθηκα

νὰ προσέξω τί χρῶμα εἶχαν τὰ μαλλιά τῆς.

— Καὶ τὰ μάτια τῆς;

— Μάλιστα, τὰ μάτια τῆς... εἶχε δύο μάτια ποῦ...

— Καὶ ἡ μύτη τῆς;

— Ναι, βέβαια, ἡ μύτη τῆς... εἶ-

ἔνα μικρὸ καπελλάκι. Ἄ, ξέχασα, φοροῦσε καὶ γάντια.

Ἄνδρας δὲν εἶχε κάνει λόγο γιὰ τὴν ἀνακάλυψή του παρὰ μονάχα στὸν Ζἰν Ναταλί. Τὸ ἴδιο βράδυ ἔτρεξε σὲδ σίτι τοῦ φίλου του ποῦ βρισκόταν κι' ἔλας στὸ πρωταθῆνι καὶ τὸν ἐξόπνησε ἀπότομα.

— Ζἰν, μοῦ ὀρκίζεσαι, πὼς ἀπ' ἐ, τι σοῦ εἶπα δὲν φανέρωσες τίποτε ἀπολύτως σὲ κανένα.

— Τὸ πρόσωπο αὐτὸ εἶπε πὼς ἤρθε ἀπὸ μέρους τοῦ κυρίου. (Σελ. 18, στ. α')

χε μιὰ μύτη, ἀλλὰ... Τέλος πάντων, ὅπως εἶπα στὸν κύριο, σὲς λεπτομέρειες δὲν ἔδωσα καὶ τόσο προσοχὴ σοῦ στὸ σύνολο.

— Θὰ μπορούσες τοῦλάχιστον νὰ μοῦ πῆς ἂν ἦταν ψηλὴ ἢ κοντὴ καὶ πὼς ἦταν ντυμένη.

— Ναι... ἦταν μέλλον κοντὴ, ἔχι... ἦταν μέλλον ψηλὴ... Μπᾶ, αὐτὸ εἶναι ζήτημα γούστου. Ὅσο γιὰ τὸ ντύσιμό τῆς, ἄ, μάλιστα, φοροῦσε ἔνα φόρεμα, καὶ ἔνα καπέλλο, καὶ

— Ἐλα, δᾶ, φίλε μου, τί ἰδέα!

— Φαντάζομαι πὼς ἀντιλαμβάνεσαι τί σημασία ἔχει γιὰ μένα αὐτὴ ἡ ἐξαράνιση.

— Καταλαβαίνω πολὺ καλά, εἶναι φοβερό.

— Δὲν μπορῶ βέβαια νὰ εἰδοποιήσω τὴν ἀστυνομία. Τὸ μυστικὸ μου θὰ φανερωθῇ εὐθὺς σ' ἄλλο τὸν κόσμο. Παιδε όμως μοῦ τὸ ἔπαιξε αὐτὸ τὸ ἄσχημο παιχνίδι! Ὑστερα ἀπὸ λίγα λεπτὰ σιωπῆς

τοσπη κι' από δω πάν οι άλλοι. Τρέχα γύρευέ τον!

Τό κατάλαβε επιτέλους και ο Μάριος και, σφίγγοντας τὰ δόντια και τούς γρόθους με θυμό—γιατί ο μικρός Γασκίνος δεν ήταν από εκείνους που χαρίζουν κέστανα—ψιθύρισε:

—Πού θά μου πάη! Θά τον βρω εγώ και θά του δείξω!.. 'Αλλ' ας βρω γιά τήν ώρα τον κύριο Τελόριμο, και κατόπι λογαριαζόμεστε με τον κύριο κλέφτη μου!

Ευτυχώς, θυμόταν το δρόμο και τον αριθμό που είχε γράψει ο πατέρας του στο φάκελο του κλειμένου γράμματός. Ρωτώντας, λέει ή παροιμία, πάει κανένας και στην Πόλη. Πιό ευκολο βέβαια είναι να πάη σ' ένα Λύκειο του Παρισιού, όταν βρίσκεται πιά στο Παρίσι. Αυτό έκανε κι' ο Μάριος. Ρωτώντας, βρήκε το Λύκειο όπου ε κ. Τελόριμος ήταν επιμελητής. Κι' είδαμε στην άρχή πως τον δέχθηκε ο θυρωρός. Τώρα εξακολουθούμε τή διηγήσή μας.

B'

Στο γραφείο του κ. Τελόριμου

Η κακοτυχία κυνηγούσε, φαίνεται, τον Μάριο. Μίλις έκαμε λίγα βήματα στην αλή, έσπρωξε, χωρίς να το θέλη, με το κατακοιμισμένο του διασάκι ένα μαθητή, που ήταν ψηλός, ρωμαλός και φαινόταν μυγάγγιχτος και περήφανος. Σκοπούισε εδθός με τον άγκωνα τή στολή του και, κοιτάζοντας το Μάριο, είπε δυνατά:

—'Από πού μας ήρθε το καινούργιο αυτό φρούτο; Με καταλέρωσε με το βρωμοδιασάκι του. Δεν έχει μάτι;

Ο Μάριος έταμαζέταν να ζητήσει συγγνώμη. 'Αλλ' άμα άκουσε τὰ προσβλητικά αυτά λόγια, αίστάνθηκε να του ανεβαίνη το αίμα στο κεφάλι κι' αποκρίθηκε με θυμό:

—'Από πού σάς ήρθε; 'Από τήν πατρίδα μου. Και λίγα λόγια, παρακαλώ!

—Πώς; έκαμε ο μαθητής. Για μέτρα τὰ λόγια σου, μη με κάμης και σέ μάθω πως φέρνονται οι άνθρωποι!

—'Εού, μου φαίνεται, θά με κάμης να σέ ξεσκονίσω καλύτερα! έιπε ο Μάριος. Ξεσκονίζω καλά εγώ!

Ο μαθητής θέλησε τότε να του δώσει ένα μπάτο.. 'Αλλά οι άλλοι μαθητές τούς είχαν περικυλώσει, έρχόταν από πέρα κι' ένας καθηγητής. Και περιωρίσθηκε να του πη σιγά:

—'Αν είσαι άντρας, έλα να τὰ ποίμε ύστερα, στο διάλειμμα των τεσσάρων, στη μικρή αλή.

—Μάλιστα! αποκρίθηκε άδίστακτα ο Μάριος, θά τὰ ποίμε!

Οι άλλοι μπήκαν στις τάξεις τους κι' ο Μάριος ακολουθήσε τον καθηγητή, που είχε τήν καλωσώνη να τήν δδηγήση στο γραφείο του κ. Τελόριμου.

Έκει-μέσα ήταν κι' άλλοι μαθητές, που μιλούσαν σιγά για σπουδαία, καθώς φαινόταν, ύπόθεση. Γιατί οδτε γύρισαν να ιδούν όταν μπήκε ο Μάριος.

Αυτός εκάθησε σε μιάν άκρη, κι' από λίγα λόγια που είχε άκούσει, κατάλαβε πως οι παλιοί μαθητές του Λυκείου είχαν πιασθεί με τους νέους κι' είχε γίνει μεγάλη φασαρία. Στην όμιλία ξαναγύριζαν συχνά τὰ όνόματα «Γεώργιος Μοντανής» και «Δευινίδας Δουμποδάνος». Για τον πρώτο έλεγαν πως ήταν «χεροδόναμος». Μιά στιγμή, ένας από τούς συνομηλητές

Ο θυρωρός του Λυκείου

γύρισε σ' έναν άλλον και του έιπε πιδ δυνατά:

—Μά και σύ, μικρέ μου Σαιζάνη, έλαβες μέρος στη χθεσινή συμπλοκή κι' έκαμες θαύματα!

—'Αλήθεια, Σαιζάνη, αλήθεια, έιπε ένας άλλος. Κανένας δεν θά πιστευε πως είσαι τόσο δυνατός. Τούδωσες και κατάλαβε του κύρ-Γρηγοράκη!

—'Έχετε λάθος, αποκρίθηκε ήσυχα ο μικρός Σαιζάνης. 'Εγώ δεν έκαμα τίποτα. Ποτὰ δεν πειράζω κανένα, είμαι φιλήσυχος και δεν μπρέσουν οι καυγάδες.

—'Έλα τώρα, μη μετριοφρονείς! Τό ξέρουμε πως δεν σάρβεις να παινεύσει μόνος σου, είναι βέβαιο όμως πως χθες ήσουν με το Μοντανή και το Δουμποδάνο τήν ώρα που πιάστηκαν με τούς άλλους. Ψέμματα; δεν τούς έδωσες χέρι;

—'Απόδειξη πως είσαι άνακατεμένος, είναι που σέ φώναζε και σένα ο κύριος επιμελητής.

—Και τί μ' αὐτό; έιπε ο Σαιζάνης' μήπως εφώναζε και το Μοντανή ή το Δουμποδάνο;

Τή στιγμή εκείνη άκούσθηκε από τήν αλή μία χοντρή φωνή που εφώναζε:

—Οι μαθηταί Μοντανής και Δουμποδάνος να κοπιήσουν στο γραφείο του κυρίου επιμελητού!

Οι άλλοι σάπασαν. Τό πράγμα γινόταν πολύ σοβαρό. Χωρίς άλλο, ο κ. επιμελητής θά είχε μάθει τις χθεσινές σκηνές και θά τιμωρούσε πολύ αυστηρά τούς τρεις ενόχους.

Ο Μοντανής δεν θά έλθη, ψιθύρισε σε λίγο ένας μαθητής, αν είναι αλήθεια εκείνο που λένε.

—Και τί λένε; ρώτησαν ζωηρά οι άλλοι.

—Σούτι έκαμε ο Σαιζάνης' σιγά, σάς παρακαλώ, δεν είμαστε μόνος μας..

Και τούς έδειξε τον Μάριο, που καθόταν ήσυχος στη γωνία του, μα που μπορούσε βέβαια νάκούη από εκεί τί έλεγαν.

Ολοι γύρισαν τότε και τόν κοίταξαν. 'Αλλά φαίνεται πως τούς φάνηκε πολύ παράξενος—και για τή φορεσιά του και για τὰ πράγματα που κρατούσε—κι' άμέσως τόν πλησίασαν και τόν τριγύρισαν.

Ο Μάριος είδε τὰ ελευινικά τους χαμόγελα κι' άπόρησε πολύ. Γιατί είχε τήν καλύτερη ιδέα για τον έαυτό του. Τί γελοίο έδλεπαν επάνω του τὰ παιδιά εκείνα που χασκογελοούσαν; Πρώτη φορά πάθαινε στη ζωή του αυτό το μασκαράλίκι—να βρεθούν δηλαδή παιδιά που να τόν περιπαίζουν!

Και πάλι το αίμα ανέβηκε στο κεφάλι του, κι' έιπε μέσα του πως έπρεπε να τούς κόψη μια και καλή τὸ βήχα. Κοίταξε λοιπὸν ποίος από δλους είχε τὸ πιδ περιπαιχτικό πρόσωπο, κι' είδε πως ήταν του Σαιζάνη.

Ο Σαιζάνης αυτός ήταν ένα παιδί ως δώδεκα χρονών, θυρωρο σαν κορίτσι, με γλυκό πρόσωπο, με κατάμαυρα μάτια, με μικρό στοματάκι κόκκινο σαν τὸ κοράλι, και με μαλλιά χτενισμένα στην έντέλεια. Μά και τὰ χέρια του ήταν άσπρα κι' άβρά, κι' είχαν μακριά νύχια, κομμένα με μεγάλη προσοχή. Μά κι' ή φορεσιά του ήταν πολύ κομψή, και μάλιστα στην τραχηλιά και στα μαυινέτια παρουσίαζε κάποια διαφορά από τήν καθιερωμένη στολή του Λυκείου. Κι' όμως, κατά τήν όμολογία των συμμαθητών του, ο άβρός αυτός μικρός Σαιζάνης ήταν γενναίος και δυνατός.

(*Ακολουθεί)

Μετάφρ. η. τ. σ. και ηρ. ε.

ΑΘΗΝΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ Η ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗ ΜΟΡΦΩΣΗ

Άγαπητοί μου,

Ο ΝΕΟΣΥΣΤΑΤΟΣ Φιλολογικός Σύλλογος «'Ασκραίος» —πρόεδρος του ο Παλαμάς, αντιπρόεδροι ο Λούδαρης κι' εγώ, γενική γραμματέας ή Τζούλια 'Αμπελά-Τερέντιο—έδρυσε μια «Σχολή 'Ανωτέρας Λογοτεχνικής Μορφώσεως», που τὰ εγκαίνια της έγιναν τήν π. Δευτέρα. Ποίος είναι ο σκοπός της; Μά τόν λέγει ή όνομασία της: Να δώση στους νέους και στα κορίτσια μια ανώτερη λογοτεχνική μόρφωση, που δεν τούς τή δίνει οδτε το Γυμνάσιο, οδτε το Πανεπιστήμιο, οδτε καμιά άλλη Σχολή, έκτός ίσως από τή Δραματική του Β. Θεάτρου, που κι' αυτή θμως περιορίζεται στο θεατρικό μέρος της Λογοτεχνίας, ενώ ή Λογοτεχνία περιλαμβάνει πολλά. Ο κόσμος λοιπὸν δεν μπόρεσε να καταλάβη άμέσως αυτό το άπλουστατο, τολφένερο πράγμα, και φαντάσθηκε—τί περιεργο!—πως εκάναμε Σχολή για να βγάζουμε.. ποιητές, μυθιστοριογράφους, διηγηματογράφους και δραματικούς συγγραφείς!

Είναι πολύ χαρακτηριστική της γενικής αυτής παρεξήγησης μια «επίκαιρη» γελοιογραφία που βλέπουμε στην 'Εκθεση των Σκίτσγραφέων στο 'Αταλί: Μία μητέρα φέρνει στην καινούργια Σχολή το άγοράκι της. Τήν υποδέχουμαι εγώ και τή ρωτώ τάχα τί θέλει να της τὸ κάμουμε, Αισχύλο, Γκαίτε, Ίψεν, Σαίξπηρ: —«Σαιξπηρ! μου άπαντὰ ή μητέρα; αλλά να μη μου τὸ παρακουράσετε γιατί τὸ έχω μοναχοπαιδί». Φαντασθήτε θμως αν ήταν ποτὲ δυνατό να κάναμε—ο Παλαμάς, ο Λούδαρης, εγώ—τέτοια ερώτηση σε μια μητέρα που θά μας έφερνε τὸ παιδί της! Θά της λέγαμε μόνο πως είναι μικρό για τὰ μαθήματά μας και πως πρέπει να περιμένη ως να τελειώση τουλάχιστο τὸ Γυμνάσιο. Κι' αν εκείνη τυχὸν μας έκανε τήν πρόταση να της τὸ κάμουμε Σαιξπηρ, θά της άπαντούσαμε σαν τὸν δάσκαλο τὸ παλιού γνωστοῦ άνεκδότου. Μία μέρα, κάποιος πλούσιος πατέρας τὸυ έιπε:

— Δάσκαλέ μου, κάμε μου τὸ γιό μου μεγάλο ποιητή, και να σὸυ δώσω δσα θέλεις, κι' εκατομμύριο άξέμα!

—'Αδύνατο, φίλε μου, αποκρίθηκε ο δάσκαλος. Κι' δλη σου τήν περιουσία να μὸυ δώσης, δεν μπορῶ. Γιατί έπρεπε να τόν είχες κάνει πρώτα εῶυ.

—Τί θά πη αὐτό;

—Μά ο ποιητής γεννᾶται, δεν γίνεται!

Η Σχολή μας λοιπὸν δεν είναι για να βγάξη ποιητές. Δεν είναι για τὸν μέλλοντα μεγάλο Ποιητή, που από καμιά Σχολή δεν έχει άνάγκη. Είναι μόνο για τὸν φιλόμουσο άνθρωπο που άγαπᾶ τὸν μεγάλο Ποιητή και θέλει να τόν γνωρίση βαθύτερα και πλατύτερα. Θά διδάσκεται σ' αὐτὴν ή Λογοτεχνία κάθε τόπου και κάθε έποχης—και φυσικά, ή ελληνική πρώτα-πρώτα, ή δική μας—και θαναλῶνται, θά ξεγυθωνναι, θά ερμηνεύονται: τὰ λογοτεχνικά έργα—ποιήματα, διηγήματα, μυθιστορήματα, δράματα—με όλα τὰ σχετικά και τὰ παρεπόμενα ιστορικά, γλωσσικά, φιλοσοφικά, κοινωνιολογικά. Γιατί με πολλά είναι δεμένη ή Λογοτεχνία,

και πολλά θγει, και πολλά διδάσκει. Και γι' αυτό ή «λογοτεχνική μόρφωση» είναι ή ανώτερη, ή τελειότερη που μπορεί να έχη ένας άνθρωπος, και χωρίς να είναι ο ίδιος, ή να θέλη να γίνη λογοτέχνης, ποιητής. 'Αλλο ζήτημα αν ή βαθύτερη, ή συστηματικώτερη γνώση της Λογοτεχνίας μπορεί να ώφελήση σημαντικά κι' ένα μέλλοντα ποιητή.

Τὰ μαθήματα της Σχολής μας—όδος Δραγατσάνου 6, κοντά στην 'Αγγλική Πρεσβεία—τὰ έχουμ αναλάβει ειδικώτατοι—Συκοτρής, Λούδαρης, Ρήγας Γκόλφης, Τέλλος 'Αγρας κ. ά.—και τὰ συσταίνω στους νέους και στα κορίτσια που έχουμ τελειώσει τὸ Γυμνάσιο κι' επιθυμοῦν να συμπληρώσουν τή μόρφωσή τους.

Σας άσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΕΣ... ΓΑΤΙΩΝ ΕΚ ΤΟΥ ΦΥΣΙΚΟΥ

Στην 'Αγγλία έγιναν εσχάτως Καλλιστεία Ζώων. Βραβεύθηκαν και τὰ τρία αυτά χαρακτηρισμένα γατάκια, που είναι φωτογραφημένα μέσα στο κύπελλο που πήραν για βραβείο.

ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΣΤΑ ΠΡΩΤΑ ΚΟΥΜΑΡΑ

Στα πρώτα κούμαρα, τὰ μαθήματα της μαλλιάς, Μ' ὀλόδροσο στεφάνι εἶχε στολίσει, Στεφάνι φέρσε ἀπὸ φρέσκα κικλιαμά, Τὰ ροζίκια τὴν ποδιὰ εἶχαν πλημμυρίσει.

Λουλούδι ἀσπὴ, μὲ τὰ λουλούδια πλου- [μυπτή, Χαρούμενη ἀπὸς σὴν γιαγιά προσβάλλει, Καὶ μὲ κρυφὸ καμάρι ἐκείνη τὴ θωρεῖ, Μὰ μουρουρά κουνώντας τὸ κεφάλι:

«Ὡ κ' ἂν μπορούσες, ἐγγονούλα μου [γλυκιὰ, Λουλούδι σὴν ζωὴ σου πάντα νῆσουν, Τὰ παιδικὰ τὰ χρόνια σου, τὴν ξενιασιά «Ἄν γίνονταν νὰ μὴ σοῦ τὴ χαλάσουν!

«Ἰσως, μικρούλα, κάποτε τραγὴ κυρά, Πενήμορφη κοπέλα στολισμένη Νόχης διαμάντια καὶ ρουακίνα ἀλη- [θινὰ Καὶ μὲ χρυσάφια νάται φορτωμένη.

«Ἰσως στὶς πρώτες μέσα κρώτη σὴν [θωρεῖ, Νὰ σὲ θανατώσουνε τριγύρω σου ὄλοι, Ἰσως βασίλισσα νάσαι σὴν ὀμορφῇ, Σὲ κάθε μὴ γιορτῇ, σὲ κάθε σκόλη.

«Μὰ' ὄλα τὰ κομμάτια καὶ τὰ χρυσά, Μ' ἀτίμητα, δυστύρητα στολίδια, Ἄκ' τὰ πολύτιμα βογιακίλια, τὰ βαριά, Τὰ μαργαριταρένια διακλιδίδια.

«Ἄπ' ὄλα σου τὰ πλούτη τότε τὰ πολλά Ὁ' λατάριας τὴν ἄδολη χαρὰ σου Σὲν μὲ τὰ πρώτα κούμαρα, τὰ πορφυρὰ Ἐστολίζεις τὰ ὀμάκαρα μαλλιά σου». Ροζελάντια [B]

ΤΑ ΔΑΣΗ

Τὴ ὥρατ' ἀκούει τὰ δάση, Σὲν ἔχουν ζωὴ μᾶς δίνουνε πολλὰ καλὰ, καὶ πρώτα-πρώτα τὸν καθαρὸν τοῦς ἀέρα. Ἐμποδίζονε καὶ τὰ νερά τῆς βροχῆς νὰ πλημμυρίσουν τὸ χωριὸν ποῦ εἶναι κοντὰ τοῦς. Ὅταν ξεραθοῦνε μᾶς δίνουνε τὰ ἔβλα τους καὶ τὰ ἔλοκαρβονά τους. Τὰ ἔβλα τους μᾶς ξεσκάνουν τὸν χειμῶνα στὸ πλάι μᾶς χρησιμεύουν γιὰ γέφυρες, κλπ. Πολλοὶ καρβουνιάρηδες κόβουνε τὰ κλαρά δένδρα γιὰ ἔβλα καὶ κάρβουνα. Δὲν πρέπει δικὸς νὰ τὰ κόβουν, ὑπάρχουν ἄλλα δένδρα ποῦναι ξερά, Ἐλληνικὴ Σημεία [Γ]

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ μικρὸς Γιαννάκης στὸ τραπέζι: «Ἄχ, καίμενη μαμμά, κ' ἀσπὴ ἢ Μαρία! Σήμερα ποῦ κάνει τόσο κρύο ἔβαλε πάγο στὸ νερό! I. K. (Παλιὰ)

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΜΙΚΡΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΚΑΛΛΙΓΡΑΦΙΑΣ

[Βλ. φυλλ. 47 τοῦ 1935, σελ. 550]

Κι' ἀπὸ τὸν φεινὸν διαγωνισμὸν Καλλιγραφίας εἶμαι εὐχαριστήμενη τόσο περισσότερο μάλιστα καὶ τὰ 2/10 ἀπὸ τοῦς διαγωνιζομένους ἦταν ὄλοι καινούριοι, καὶ πρώτη φορὰ λάβαιναν μέρος σ' αὐτὸ τὸν Διαγωνισμὸν, πρῶγμα ποῦ δείχνει ὅτι πολλαπλασιάζονται οἱ καλλιγράφοι, ἢ μᾶλλον οἱ καθαρογράφοι στὸν κύκλον μας. Ἀλλὰ καὶ στοὺς περσινούς—ποῦ ἔλαβον καὶ φέτος μέρος—παρητηρῶ μὴ ἐξέλιξη. Τὸ γράμμο τοῦς εἶναι κλιότερο, οἱ συλλογές τους πῶ περιποιημένες καὶ καθαρές, τόσο ποῦ μερικὲς διεκδικοῦν καὶ βραβεῖο καὶ τὸ πετυχαίνουν κίλλας. Π. Χ. ἡ συλλογὴ τοῦ Ὁλίη Βλαστοῦ, ποῦ πέρσιν πήρε μόνον Β' ἔπαινο, φέτος κερδίζει τὸ Τρίτον Βραβεῖο καὶ μὲ ὄλες τὶς τιμές. Τὸ ἴδιον καὶ τὸ Ἀγκάθι, ποῦ αὐτὸ μάλιστα προβιβάζεται στὸ Δεύτερον Βραβεῖο καὶ λίγο ἔλειπε νὰ πάρῃ τὸ Πρῶτον.

Σχετικὰ μὲ τὸν διαγωνισμὸν αὐτὸν θὰ εἶχα νὰ παρατηρήσω ὅτι οἱ διαγωνιζόμενοι ἐχωρίζονε σὲ τρεῖς τύπους: Σ' ἐκείνους ποῦ φροντίζουν νὰ μοῦ σταίλουν μὴ κυρίως καθαρογραμμένη, τακτικὴ καὶ περιποιημένη Συλλογὴ, καὶ ποῦ ἔχουν ἄλλωστε ἐνηνοσθε περισσότερο ἀπὸ ὄλους τὸ πνεῦμα τοῦ διαγωνισμοῦ σ' ἐκείνους ποῦ προσέχουν τὸ διακοσμικὸ μέρος τῆς συλλογῆς τους, (στὲλθουν συλλογὲς μὲ ὄρατα ἐξώφυλλα, τίτλους κειμενίστους μὲ διαφόρων χρωμάτων μελάνια κ.τ.λ.) καὶ βάζουν σὲ πολὺ δεινότερον μοῖρα τὸ κυρίως γραφικὸ μέρος καὶ τρίτον, σ' αὐτοὺς ποῦ ἀκολουθοῦν τὸ κλασσικὸ σύστημα τῆς καλλιγραφίας καὶ ποῦ τὰ τετράδια τους θὰ μπορούσε κανεὶς νὰ τὰ παρουσιάσῃ καμμιὰ φορὰ ὡς ὑποδείγματα.

Στοὺς κρότους ἀνήκει ὁ Λευκοπυργιώτης, ποῦ ἡ Συλλογὴ του εἶναι ἀναμφισβήτητα ἡ πῶ εὐχάριστη σὴν θέα, ἡ πῶ καθαρή καὶ ἡ πῶ συνεπής (γιατὶ ὑπάρχουν κ' ἄλλες ποῦ ἀρχίζουν μὲ καλλιγραφία καὶ τελειώνουν μὲ... ὀργανοσκαλισμάτια). Τὰ γράμματα τοῦ ὀλοστροφύλλου, γραμμένα ἑνα-ἑνα σὲν τοῦ τύπου, τὰ σχήματά του ἀμειπτά. Τὸ Βασκαροῦ, ποῦ παίρνει τὸ Δεύτερον Βραβεῖο, γράφει μὲ τὸ ἴδιον σύστημα ἐπάνω-κάτω, ἀλλὰ δὲν φθάνει σ' αὐτὴ τὴν τελειότητα. Ὁ Σεληνιώτικος Παράς ἔχει γραφικὸν χαρακτῆρα κάπως περίτεχνο, ἀλλὰ πολὺ ἐνανάγνωστο.

Στὸ δεύτερον τύπο, μπόρῃ νὰ κατατάξω τὸν Ἀγγορολογιάτα καὶ μερικὸς ἄλλους ποῦ παίρνουν Α' καὶ Β' ἔπαινο, ἴδιος τὴν Τράτα στὸ Νερό, ποῦ τὸ ἐξώφυλλο τῆς Συλλογῆς τῆς θ' εἶχε νὰ τὸ σταίλῃ σὲ διαγωνισμὸ ζωγραφικῆς καὶ ὄχι καλλιγραφίας

καὶ ποῦ θετικὰ θὰ βραβεῖονταν ἂν εἶχε ἐπιμεληθεῖ λίγο περισσότερο τὸ γράμμο τῆς, γιατί ὅταν θέλει γίνεται καὶ καλλιγράφος. Ὅσο γιὰ τὸν Ἀγγορολογιάτα, αὐτὸς ἐπειδὴ ἐστειλε τὴ Συλλογὴν του τὰ Χριστούγεννα, τὴ ἀτόλισε μὲ χριστουγεννιάτικα δένδρα. Ἀγγορολογιάτας κ.τ.λ., φρόντισε νὰ στολίσῃ ὄλους τοὺς τίτλους μὲ διάφορα κοσμήματα, μεταχειρίζεται δυὸ εἰδῶν μελάνι κ.τ.λ. Ἡ συλλογὴ του εἶναι καταστόλιστη, εἶσι ὄμως γίνεται πολὺ φωτωμένη καὶ τὸ διάβασμά της καταντὰ κουραστικὸν.

Οἱ ὑπόλοιποι βραβευμένες συλλογές εἶναι γραμμένες καλλιγραφικὰ, σύμφωνα μὲ τὴν καλλιγραφία ποῦ διδάσκαται στὸ σχολεῖο, ἂπ' ὄλες ὄμως ἐξαιρίζεται τοῦ Ἀλόνιου Θεώλου γιὰ τὴν καλαισθητὴ ἐμφάνισή της.

ΑΤΟΝΟΜΗ ΤΩΝ ΒΡΑΒΕΙΩΝ

ΜΕΓΑΛΗ ΤΑΣΙΣ (ἀπὸ 16 ἐτῶν καὶ ἄνω, κῶδος καὶ ὄσοι δὲν ἐπαρτίωνται στὸ τετράδιό τους ἄλλω)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Λευκοπυργιώτης [20E].

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Βασκαροῦ [18E], Λουλοῦ [18E].

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Εὐάγγελος Δημητριάδης [16E], Ἀγγοῦλα [16E], Ροζία [16E].

Α' ΕΠΑΙΝΟΣ, ἀπὸ [14E] εἰς ἔκαστον: Σανθουράλλου, Σεληνιώτικος Ὁρτζάν, Τράτα στὸ Νερό, Πόλις τῶν Ὀνειρῶν, Μπαταροφλάου.

Β' ΕΠΑΙΝΟΣ, ἀπὸ [12E] εἰς ἕκαστον: Κίτρινη Ἀράχνη, Τζιλ, Σαρπηδῶν, Πόλις τῆς Σελήνης, Σαρτιανός.

ΜΕΣΑΙΑ ΤΑΣΙΣ (11-15 ἐτῶν)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ἀλόνιος Θεώλος [20E].

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ἀγκάθι [18E], Ἀγγορολογιάτας [18E].

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Βραϊλιάνη [16E], Σεληνιώτικος Παράς [16E], Ὁλίη Βλαστοῦ [16E].

Α' ΕΠΑΙΝΟΣ, ἀπὸ [14E] εἰς ἕκαστον: Ἄνθος τοῦ Ἰονίου, Γαρδαλά, Ἄθω Ὑπαρξίς, Πασχαλιάνικο Λουλούδι, Προμαχὸς τῆς Ἐλευθερίας, Κλέφτης τοῦ 21, Ντίνος Θάμης, Σανθὸς Δόκιμος.

Β' ΕΠΑΙΝΟΣ: ἀπὸ [12E] εἰς ἕκαστον: Γεώργιος Χαρδαλάτου, Ἄνθος Ἀνεμῶν, Ἀγγορολογιάτας Δελινῶ, Ναυτοπούλα τῆς Ἄνδρου.

Γ' ΕΠΑΙΝΟΣ, ἀπὸ [10E] εἰς ἕκαστον: Σπῖθα, Μόζαρι, Βεδουίνος, Χριστιανὸς, Μικρὸς Σπουδαστής, Περσεύς, Δόκιμος.

ΜΙΚΡΑ ΤΑΣΙΣ (11 ἐτῶν καὶ κάτω)

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ἐλληνικός Ἄστος [16E], Καραμίδιος Γάτος [16E].

ΒΛΑΝΤΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

Ἀθήναι, 42 ὁδὸς Ἐδριπίδου τῆς 8 Δεκεμβρίου 1936

Η ΒΟΡΤΗ ΤΟΥ ΔΙΥΡΥΝΤΟΥ ΜΑΣ

Ὁ κ. Νικόλαος Η. Παπαδόπουλος ἀπευθύνει: ἐγκάρδια καὶ συγχνημένα εὐχαριστήρια σ' ὄλα τὰ διαπλάσπουλα ποῦ θυμήθηκαν νὰ τὸν συγχάρουν γιὰ τὴν ὄμορφη σὴν γιορτῇ μὲ τηλεγραφήματα, γράμματα καὶ κάρτες.

ΥΠΟΜΝΗΣΕΙΣ

Ἀκόμα μὰ φορὰ θὰ σὲ θυμίσω τὶς δηλώσεις καὶ τὶς προθεσμίας ποῦ ἔδωκα στὸ προηγούμενον φυλλάδιον:

Ἀνανεώσατε τὴν συνδρομὴν σας ὡς τὸ τέλος αὐτοῦ τοῦ μηνός, γιὰ νὰ ἔχετε τὸ δικαίωμα νὰ γράψετε δυὸ τόμους μου μὲ 60 ὄρ. τὸν ἕνα, ἢ ὡς τὸ τέλος Ἰανουαρίου, γιὰ νὰ γράψετε ἕνα τόμο μὲ τὴν ἴδια ἔκπτωση.

Ἐσπαθάσατε γενναῖα! Ὅσο περισσότεροι νέοι συνδρομηταὶ θὰ γίνονται, τόσο συγχότερα θὰ εἶναι τὰ δωδκακασέλιδα φυλλάδια.

Τὰ Ψευδώνυμά σας τοῦ 1936, ἂν θέλετε νὰ τὰ ἔχετε καὶ τὸ 1937, πρέπει νὰ τὰ ἀνανεώσατε ὡς τὸ τέλος Ἰανουαρίου. Ἀργότερα δὲν ἐγγυώμαι πῶς θὰ τὰ βρῆτε ἐλεύθερα.

Μὴν ἐξορίζετε νὰ μοῦ σταίλτε τὴ Σημείωση τῶν Ἐδρήμων σας, κ' αὐτὴν ὡς τὸ τέλος Ἰανουαρίου.

Τὸ καλύτερον ὄμορον γιὰ τὶς γιορτὰς εἶναι ὁ Τόμος μου τοῦ 1936. Τὸν βρίσκετε στὸ γραφεῖο μου ἄδικο, καὶ χρυσόδοτο—σὲ λίγες ἡμέρας—στὰ μεγάλα βιβλιοπωλεῖα.

Ὅσοι δὲν ἔχετε, πάλαιὸν ἢ νέοι, νὰ προμηθευθεῖτε: Ὁδηγὸν τοῦ Συνδριμνοῦ (ὄρ. 5, ταχυδρομικῶς ὄρ. 6 καὶ 7). Ὁ τροποστίχου θὰ τυποθῶν ἀργότερα χωριστὰ καὶ θὰ σταλοῦν πρὸς ὄλους.

Ὅσοι θέλετε, νὰ κάρτετε καὶ τὸ Σημῆμα ποῦ φερὸν πρὸς διάκρισιν κ' ἀναγνώρισιν τὰ διαπλάσπουλα: (ὄρ. 25 καὶ ταχυδρομικῶς ὄρ. 30).

Πνευματικὴ Ἀσκήσις. Ἀρχιστὴ νὰ ἐξιδιεύω καὶ νὰ δημοσιεύω Ἀσκήσεις ἀπ' αὐτέας ποῦ ἔχω λάβει ἀπ' ὄλους ἐθελῶσαι ὄχι ἀδελφοί. Θυμίζω ὅτι Ἀσκήσεις πρὸς δημοσίευσιν μπορεῖ κανεὶς νὰ μοῦ σταίλῃ ὄσε κ' ὄταν ἔθελῃ. Παρακαλῶ μόνον νὰ εἶναι καλογραμμένες, σὲ χωριστὸ χαρτί, καὶ κλιτὸν ὄσε καὶ ὄσε νὰ ὑπάρχῃ κ' ἡ ἄδση τῆς. Ἀπαρτίτητα, ἐνηνοσθε, τὸ ὄνομα, τὸ ψευδώνυμο καὶ ἡ ἡλικία τοῦ συνθέτη.

Μπαρῶ, Φοίβη, ποῦ μὲ ὄλα σου τὰ μαθήματα δὲν μὲ ξεχνᾶς. Ἐννοια σου καὶ τὸ ψευδώνυμο θὰ σοῦ τὸ φυλάξω. Στὸ Βασιλικὸν Θεᾶτρο, ποῦ τόσο σπέρσει: νὰ πηγαίνεις, θὰ παῖξῃ σὴν εὐχὴ μετὰ τὸ «Ἡλιοδασκίλευ», μὲ πρὸς τὴν κωμῶδα τοῦ Βενεποῦλου «Ὁ Πειραματῆς». Τὰ πῶ μεγάλα διαπλάσπουλα μποροῦν νὰ τὴν ἴδουν καὶ νὰ διασκεδάσουν. θὰ παῖξεται μάλιστα τὶς γιορτὰς.

Ροζία, δὲν θὰ προκηρῶσθαι πᾶ διαγωνισμὸν πρὸς ὄνομασιν Ἀσκήσεων. Δὲν εἶδες ποῦ τῶρα δέχομαι Ἀσκήσεις χωρὶς περιορισμὸς καὶ προθεσμίας; Περιμένω λοιπὸν μερικὲς κ' ἀπὸ σενα. Στείλε καὶ Σπυριδωνὸς Ἀλέξης καὶ νὰ ἴδῃ, ἂν μπορῇ νὰ τὶς κἀνῃ ὁ τυπογράφος, θὰ βάζω, γιατί πραγματικῶς εἶναι μὴ πολὺ καλὴ Ἀσκήσις. Χαίρετισμοὺς ἀπὸ τὸν κ. Φαίδωνα.

Εἶδες τὴν ἐπαθὴς, Τρελλὸ Παῖδι, γιὰ νὰ διαβάξῃς τὸ φυλλάδιό μου στὸ μαθῆμα; Ὁ καθῆγητῆς δὲν εἶχε ἄδικο ποῦ σοῦ τὸ ἔσχεσε, κ' εἶσι ὄταν θὰ τὸ κἀνεις βέβαια ἄλλη φορὰ... Σὸ εἶτελο λυσόχαρτο. Καὶ, νὰ μοῦ σταίλῃς καὶ κανένα διηγηματάκι γιὰ τὴ Σελίβα. Τολμᾶν χρῆ... Πορθὸν τοῦ Ἐδριπίου, ἀπὸς τῶρα εἶσαι σὴν Ἐ' τοῦ Γυμνασίου, θὰ ἔχῃς πολλὰ μαθήματα καὶ μόνον κάπου-κάπου θὰ μπορῆς νὰ μοῦ γράφῃς. Κρῖμα ποῦ δὲν σὰ εἶδα κ' ἐγὼ αὐτέας τὶς ἡμέρας ποῦ ἦσαν σὴν Ἀθήνα. Ἄς εἶναι, ὄταν ξαναρθῆς, ἐλπίζω νὰ μ' ἐπισκεφθῆς. Δὲν εἶμαι καὶ τόσο μακριὰ...

Ἐννοια σου, Κλομὴ Σελήνη, ἔσρω πῶσο μάγαπᾶς καὶ θὰ σὲ περιμένω. Μὰ βέβαια ποῦ εἶσαι καίριος καὶ μὴ γὰρ σὴν κίνηση, ἀπὸ εἶσαι συνδρομητῆρας τόσο χροῖνια. Ὅστις ἡ συμπρωτῆ ἐκείνη πρέπει νὰ σὲ ἀποθαρρύνῃ. Ἄμα θέλῃ κανεὶς, ὄλα τὰ νύχτ'.

Ἀγέλασθη, πάλαι μὲ φίλη, χαίρω πάρα πολὺ ποῦ ξαναγυρίζεις. Πόσο μ' εὐχαρίστησε τὸ μεγάλο κ' ὄρατο σου γράμμα! Ὅσα εἶδες τὴν ἐγκρίσιν τοῦ ψευδωνύμου σου; ἔστειλεσαι καὶ τὶς ἄλλες σου παραγγελλίες κ' ἐλπίζω νὰ μοῦ γράφῃς συχνά.

Καλὴ πρόδοα καὶ στὸ Ἀσόντιο, Θαλασσόλυκος. Βέβαια, θὰ μοῦ γράφῃς μόνον ὄταν εὐκαιρῆς. Τὸ γράμμα σου δωσανάγνωστο, ἀλλὰ εἶναι γιατί τὸ ἔγραψες βιαστικὰ. Ἄλλη φορὰ, σὲ παρακαλῶ, γράψε μου καθαρότερον, γιὰ νὰ μὴν κοπιᾶξω τόσο νὰ διαβάξω...

Χαριτωμένο, Ἄττε Ἰράμ, τὸ «κουδεντολόγι» σου μὲ τὴ μαμμά. Ἄς εἶναι ὄμως, δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ βρισκῃς καὶ νὰ προβάλλῃς δικαιολογίας ὄταν ἀρχίζῃ νὰ μοῦ γράφῃς ἀπὸ... τριπέλι. Ἐγὼ θὰ τὸ καταλαβαίνω... Ἐὐχαριστῶ πολὺ γιὰ τὴν ἀνανέωσιν.

Καὶ ὄνα εὐχαριστῶ γιὰ τὴν ἀνανέωσιν, Ἡλιόλοσθη. Καὶ, εἶχες νὰ μοῦ γράφῃς τρεῖς μῆνας κ' ἔκμα, ποῦ λένας, ἐραῖρα μάτια. Ἐλπίζω ὄμως νὰ μοῦ γράφῃς φέτος πῶ συχνά. Τὰ μαθήματα τῆς Α' δὲν εἶναι καὶ τόσο πολλά; Ἄλλες εἶναι σὴν Β', σὴν Γ', καὶ πῶλι βρίσκουν καιρὸ νὰ μοῦ γράψουν.

Μοδέρατε Δημογερόντα, πολὺ μ' εὐχαρίστησε τὸ μεγάλο σου γράμμα γιὰ τὶς ὄρατες αὐτέας γιορτὰς τῆς Κίου. Εὐχαριστῶ πολὺ γιὰ τὴν ἀνανέωσιν. Τὴ γελαιογραφία δὲν μπόρσα νὰ τὴν καταλάβω, ἔσως ἦθελε καὶ λίγα λόγια.

Πὶ κρῖμα, Διπρόσωπη, νὰ ἐπιμένῃς σ' αὐτὸ τὸ ἔθωρο μάλιν! Ὅστις τὶς Ἀσκήσεις σου μπόρσα νὰ διαβάξω—καὶ σοῦ εἶπα νὰ μοῦ εἰς ξαναστείλῃς—ὄστε τὸ σημερινὸν σου γράμμα, κατὰ ἄκρας-μέσας. Κι' ὄμως καταλάβα πῶς μοῦ γράφεις τόσο ἐνδιαφέροντα πράγματα: γιὰ τὸ ἄρθρον ποῦ διαβάσας στὸν παλιὸ μου τόμο, ὄταν συμπλήρωσα τὰ 30 χρόνια μου—τῶρα ἔχω ἄλλα τόσα!—γιὰ τὴ φίλην σου ποῦ σὲ ρώτησε ἂν θάνανεώσῃς καὶ φέτος τὴ συνδρομὴν σου... (Τὴν κοίταξες μὲ ἀπορία, ἔ; Σὰ νὰ σὲ λῆξω... κ' ἐγὼ δὲν ἔβρω τί!) —Ἄ, νὰ κ' ἐν' ἄλλο σου γράμμα. Εἶν' ἐκείνω ὄσον μοῦ γράφεις γιὰ τὰ Νέα τοῦ 1937 καὶ λές: «Ἡ ὄρατίτης ἐνὸς περιόδικου δὲν ἐξορίζεται ἀπὸ τὸν ἀριθμὸ τῶν οσθῶν του, ἀλλ' ἀπὸ τὸ πνευματικὸν περιεχόμενον του σελίδων αὐτῶν». Ἄξίζε τὸν κόπο, νὰ διαβάσω... μὲ κόπο τὰ καλὰ αὐτὰ λόγια.

Τσιγγάνικο Τρυγούδι, σὲ συγχάρω ποῦ μὴ γὰρ στὸ Γυμνάσιον ἀπὸ τὶς πρώτες. Τῶρα λοιπὸν εἶσαι στὸ Ἄργαστόλι, γιατί ἡ πατρίδα σου δὲν ἔχει Γυμνάσιον, καὶ βέ-

βαια θὰ περνεῖς καλὰ σὴν ὄμορφη αὐτὴ πόλιν καὶ προπάντων στὸ Γυμνάσιόν της ποῦ εἶναι τόσο καλὸ. Πολὺ λυπήθηκα γιὰ τὸ θάνατον τῆς καλῆς μου φίλης.

ΓΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Ἀπορρίπτονται: Ἡλιοδασκίλευ σὴν ἐξοχῇ τοῦ Ηλιοδάρου Ρεάν. Γιὰ πρωτόλειον καλὸ, ἀλλ' ὄχι τόσο καλὸ ὄστε νὰ δημοσιευθῇ. Ἄς ἐξακουσθῇ ὁ Πλ. Γρ. καὶ θὰ ἴδῃ μὴ μὲρα τ' ὄνομα τοῦ σὴν Σ. Σ. Σ.—Ὅνομα τῆς Τρύπιας στὸ Νερό. Μετρικῶς καλὸ, ἐπαναλαμβάνεται ὄμως διαρκῶς τὰ ἴδια πράγματα χωρὶς νὰ ἔλῃ τίποτε τὸ συγκεκριμένο καὶ καταλήγει πολὺ ἀπεισιδόσο. Τὰ ὄνα ὄχεδὸν ἔχω νὰ πῶ γιὰ τὸ «Ἡένθωμο βράδου» τοῦ Χριστοφιλοῦ, μὲ τὴ διαφορά πῶς ἐδῶ ἡ μετρικὴ εἶναι λιγώτερον ἀρτία, ἀλλὰ ἡ ὄνομασιν εἶναι καλύτερη. Βλέπετε, παιδιὰ μου, καὶ τὴν εὐχάριστη ὄψη τῆς ζωῆς. Δὲν εἶναι τόσο μαύρη καὶ σκοτεινὴ ὄπως τὴν φαντάζεστε.— Ὅσα ἐξακολουθήσατε.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Κανένα ψευδώνυμον δὲν ἐπιμένεται, ὄστε ἀνανεώνεται, ἂν δὲν συνοδοῦται καὶ τὸ δικαίωμα, ὄρ. 10.— Τὰ ἐπιμένοντα ἢ ἀνανεώματα ἰσχύουν ἀπὸ τὴν 30 Νοεμβρίου 1937. Ὅσα ἀνανεοῦνται ἀπὸ Α. ἄντικων ἀπ' ἐφόρην, καὶ ὄσα ἀπὸ Κ, ὄσε κορίτσια

Νέα Ψευδώνυμα: Σανθουρά, κ. (βρέστε με), Πισπορίγκος, ἄ. (ΝΚ). Μποῦμ, κ. (ΑΝ). Μυαλωμένη Τρελλῆ, κ. (ΑΝ). Πισπορίκος, ἄ. (ΚΦ). Ρόδον τοῦ Μαῖου, κ. (ΒΒ). Σπῖθα, κ. (Γ).

Ἀνανεώσεις Ψευδωνύμων: Μαργαρίτα, κ. Ἀμαρυλλίς, κ. Ἀσημονημένη Ἐλπίς, κ. Σανθὴ Ἀμαζόν, κ. Μαστροχαλαστής, ἄ. Πόλις τῶν Ὀνειρῶν, κ. Μαρσενές, κ. Μαῦρος Καβαλλάρης, ἄ. Ἄτλας, ἄ. Ἐθῶμος Σηριασφόρος, κ. Λευκοπυργιώτης, ἄ. Διγενῆς Ἀκρίτας, ἄ. Τριεσῦννη, κ. Πικροδάφνη, κ. Δοξασμὸν Ἀκροατῆς, ἄ. Ἄνθος τοῦ Μαῖου, κ. Βασίλειος Βουλγαροκτόνος, ἄ. Ἄττε Ἰράμ, κ. Ἀγροβιολέττα, κ. Ροζελάντια, κ. Σανσελλῶρ, ἄ. Ἀνθισμένη Γαζία, κ. Πήγασος, ἄ. Διπρόσωπη, κ. Τριανταφυλλένια, κ. Νινέττα, κ. Μαῦρο Διαμάντι, κ. Ἀνολετικὸν Χαμόγελο, κ. Κλάρα, κ. Μαριονέττα, κ. Σαρπηδῶν, ἄ. Κόκκινος Γάιδος, ἄ. Βουκεφάλος, ἄ. Βαρκούλα τῆς Πόλης, κ. Ἀλίβελ, ἄ. Φελμᾶρ, ἄ. Ἄσπρο Ἀραπάκι, κ. Καραμίδιος Γάτος, ἄ. Ζούζουλο, κ. Ἀτόμητος Διακλασάτης, ἄ. Τυρταῖος, ἄ. Πούλια, κ. Υἱὸς τοῦ Ντάντεγα, ἄ. Σανθὴ Ὑδροποῦλα, κ. Μπέτυ Νεάκ, κ. Κυκλαμιά, κ. Σανθὸς Ναύαρχος ἄ.

Ἡ Διάπλαισις ἀσπάζεται τοὺς φίλους τῆς: Claire G. K. (εὐχαριστῶ πολὺ γιὰ τὴν ἀνανέωσιν καὶ γιὰ τὸ ἐσπαθῶμα: ἐνέγραφα τὸ νέο μου φίλον κ' ἐλπίζω νὰ μοῦ γράφῃ κ' ὁ ἴδιος νὰ τὸν γνωρίσω καλύτερα.) Σέφραγον τῆς Δόξης (ἔλαβε τὴν αἴτησιν) δυστυχῶς δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ ἄλλο ἀπὸ ἕκείνω ποῦ εἶπα: νὰ προστεθῶν μὲ τὸ ἐσπαθῶμα πολλοὶ νέοι συνδρομηταὶ εἶσι μόνον μπορεῖ νὰ ξαναγίνω δωδκακασέλιδη ὄστε ἐσπαθῶνεντε! Βολιότικον Διαβόλιον (δημοσιεύθηκε: περιμένω κ' ἐκτενέστερο γράμμα) πολὺ λυπήθηκα γιὰ τὸ δυστύχημα τοῦ Κ. τ. Νε.) Βασίλειον Βουλγαροκτόνον (εὐχαριστῶ πολὺ γιὰ τὴν ἀνανέωσιν) ἔγιναν ὄλες σου οἱ παραγγελλίες) Κ' Μησοάνη (ἐνέγραφα τὴν μικρὴ Ἀφροδίτη κ' εὐχαριστῶ πολὺ, καθὼς καὶ γιὰ τὰ καλὰ λόγια) Ἀνδριάναν

Τὸ καλύτερο δῶρο τῆς πρωτοχρονιάς :

Η "ΔΙΑΠΑΛΑΣΙΣ" ΤΟΥ 1936

Θαυμάσιος τόμος ἀπὸ 528 σελίδες.—365 εἰκόνες.—«Οἱ ἐξωφρενικὲς περιπέτειες τοῦ Πέτρου Ἀντιφέρ, μυθιστόρημα Ἰουλίου Βέρον.—«Ὁ Μάργα Μακροπόδης». — «Ἡ Μικρὴ Ρωσίδα τῆς Ἁγίας Ἑλένης». — «Οἱ γάτες τῆς Δανάης» καὶ «Οἱ κοῦκλες τῆς Μιράντας τῆς Κυρὰ-Μάρθας». — «Μικρὴ Στιχουργικὴ» τοῦ Ξενοπούλου.—100 Διηγήματα, 42 Ποιήματα, Ἀθηναϊκαὶ Ἐπιστολαὶ τοῦ Φαίδωνος κτλ.

ΤΙΜΑΤΑΙ: Δρ. 115 ὁ τόμος ραμμένος, καὶ δρ. 110 ἄρραφος. Ταχυδρομικὰ: διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν ὁ ραμμένος δρ. 15, ὁ ἄρραφος δρ. 5. Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν δρ. 35, εἴτε ραμμένος, εἴτε ἄρραφος.
ΧΡΥΣΟΔΕΤΟΣ μόνον εἰς τὰ Βιβλιοπωλεῖα Ἐλευθερουδάκη, Κολλάρου, Σιδερόν, Σαλιβέρου κτλ.

Φερωντίνου (ἀνανέωσα καὶ διόρθωσα τὸ λάθος· τί σογκινητικὸ τὸ γράμμα τῆς παλιᾶς μου φίλης, ποὺ εἶναι σήμερα γιὰγὰ καὶ με διαβάζει μετὰ τὰ ἐγγονάκια τῆς!) Ἐπιταμιν. Σταματόπουλου (λουσάχαρτο ἔτσιλα.) Κλάραν (ὲ κ. Π. ἔλαβε τὸ γράμμα σου καὶ σ' εὐχαριστεῖ πολὺ.) Καθέσοπον 33 (ἔχω ἄρ' ὄφι μου ἄλλα δύο γράμματά σου· ἡ φωτογραφία δὲν εἶναι γιὰ δημοσίευση· εὐχόμεναι σὸ φίλο μας παραστικῶς) Σανθὴν Ὑδραιοπούλου (καλῶς νὰ ἔλθης, σὲ περιμένουμε χαιρετισμοὺς ἀπ' ἄλλους.) Μαῦρο Διαμάντι (καὶ πάλι σ' εὐχαριστῶ γιὰ τὰ δύο ἔσοπαθώματα.) Ρόδον τοῦ Μαῖου (θὰ εἶδες τὴν ἐγκρίση τοῦ φουβωνόμου σου· χαίρω πολὺ καὶ εὐχαριστῶ γιὰ τὰ καλά λόγια.) Ἀτρομήτον Διαπλασόπουλα (εὐχαριστῶ πολὺ) Δημητριάκη Π. Πανταζήν (εὐχαριστῶ πολὺ) Κλειῶ Καραντινοῦ (νέα μου φίλη, χαίρω πολὺ γιὰ τὴ γωνυρία.) Ἀεροπαίταν (αὐτὸ, καθὼς θὰ εἶδες, σοὶ ἀνέκρινα· χαίρω πολὺ γράμμα μου.) Μίαν Ι. Καραγιάννοπούλου (εὐχαριστῶ πολὺ) Πειρακτῆριο (χαίρω γιὰ ἅλ' αὐτὰ περιμένω τώρα τὸ πρῶτο τοῦ 1937.) Νέναν Σοφιανοπούλου, Ἀδελφὸς Χαλκοκονδύλη, Μεροσεντές, Ἀνδραλοῦζαν, Ἀνοσιζιάτικο Λουλοῦδι, Δοξαμμένο Ἀκρωτήρι, Σπύρον Μότσσον κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 6 Δεκεμβρίου ἐπανητέωσα σὸ ἐρχόμενο.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ τοῦ 281ου Διαγωνισμοῦ Ἀόσεων. Αἱ λύσεις τοῦ φύλλαδου τούτου δεῖται μέχρι τῆς 12 Φεβρουαρίου.

- 13. **Λεξιγράφος**
Θεὰ δόλμυια θὰ πάρη
Καὶ ποὺ ἀνοίγει τὸ συρτάρι,
Καὶ θὰ γεννήσουνε τὰ δύο
Ἡρωσ-ἡμίθεο τρανὸ.
- Βασίλειος Βωολυγαρεπτόνης
- 14. **Συλλαβογραφίος**
Ἀνὸ ἄρθρα λέγω σὶτην ἀράδα
Κι' ἀκούω γυναικα μυθική,
Ποὺ κάποι' ἔγινε ἀγέλαδα
Κι' ἔτριχε ἡ δόλια δὴ καὶ ἐκεῖ.
- Περσεύς
- 15. **Μεταγραμματισμοὶ**
Ἄν κανεῖς δὲν με πειράξη,
Βλέπει Πέρον βασιλιά·
Ἄν τὴ μέση μου ἀλλάξη,
Πάει στοὺ πλοίου τὰ βαθιά.
- Βαρδῶνος Δελακάρταρης
- 16. **Αἵνιγμα**
Οἶκος μεγάλος τὸ ἀρσενικὸ μου
Δέντρο ἢ καρπὸς τοῦ τὸ θηλυκὸ μου,
Καὶ προῖόν τους τὸ σὸδῆτέρο μου.
- Ἀργοναυτῆς

17. Κλίμαξ

Ο	—	Σ						
Ο	—	—	Σ					
Ο	—	—	—	Σ				
Ο	—	—	—	—	Σ			
Ο	—	—	—	—	—	Σ		
Ο	—	—	—	—	—	—	Σ	
Ο	—	—	—	—	—	—	—	Σ

Κάθε παύλα ἀντιπροσωπεύει ἓν γράμμα. Καὶ ἀναγινώσκονται ἐκ τῶν ἄνω· αἰσθητήριον, ζῶον, ἄρσος, αἰσθηταί, ἄπειρον, τραγικὸς βασιλεὺς, ἀρχαία βωιατικὴ πόλις, Ρωμαῖος αὐτοκράτωρ.
Μαγεμένο Βασιλόπουλο

18. Ἑλληκοσύμφωνον ἐξ Ἀκροσυχίδος καὶ Ποικίλης Ἀκροσυχίτις.
Τὰ μὲν ἀρχικὰ τῶν κἀτωθὶ ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν ἑλληκοσύμφωνον τοῦ τύπου:

* * * * *

τοῦ ὁποίου ζητεῖται ἡ ἀνάγνωσις. Τὸ δὲ πρῶτον γράμμα τῆς πρώτης, τὸ δευτέρον τῆς δευτέρας, τὸ τρίτον τῆς τρίτης καὶ καθέξῃς, ἀποτελοῦν ἐργασίαν ποὺ γίνεται εἰς τὴν θάλασσαν ἀπὸ ἐπαγγελματίας καὶ ἐρασιτέχνης:

- 1. Ἑλληνικὸν πέλαγος 2, Ζῶον ὠραῖον κερσαφόρον 3, Μετεωρολογικὸν φαινόμενον 4, Πολλὰ ἄστρα 5, Θερινὸς μῆν 6, Πόλις τῆς Σουηδίας με περὶφημον πανεπιστήμιον.

Ἄφρανης Ἡρώας

19. Γεῖφος

	τι	τι	Χ	
Ἄ, ναί!	χ		βε	ναί!
	τι	τι		
	τι			

Χαριτάειον

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευμ. Ἀσκήσεων τοῦ φύλλ. 39.
449. Κανάθης (κἄν, Ἄρης). — 450. Ἴνα-Κίνα. — 451. Κάπρος-Κύπρος. — 452. Ὁ καρπός.
453. Ο Υ Ρ Α Ν Ι Α 454. ΚΑΡΜΗ-Φ Θ ΤΑΙΟΝ (Ἄκαρ-νανία, οἶνη, Μυ-Σ Ι Κ Ι Ν Ο Σ Ο ρία, Ἡρατον, Κ Α Ο Π ἰ λικνη, Ἰκάριον, Η Ι Υ Ο ἰ λική, νίκη). — Π Ν Η Σ 455-459. 1. ἘΤ· Ι Δ τος (ἄΕΤΟΣ). 2. Ω Γ (εἶναι ΑΡ· Ν Α πακτικόν), 3. Χειμὼν (εὐτυΧΗ ΜΟΝΟΝ). 4. Θέρσος (ἄλευ-ΘΕΡΟΣ). 5. Φθινύτασσαν (ἐκὸςΦΘΗΝ ΟΠΩΡΩΝ). — 460. Ὅμοιος ὁμοίω ζεῖ πελάζει. — 461. Ἡ λαιμαργία τιμωροῦται, (ἦ λε μ' αῖ, γῆ, ἄ, τι μ' ο, ρεῖ, τέ).

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[ΛΖ'—20]

Τί ἔγιναν τὰ πρώτου μεγέθους ἄμορφα ἄστρα τῆς Διαπάλασης: Θλιμμένη Τση-τιά—Ἐθνοκία Δημητριάδου, Καρδιοκλέφτρα—Ἑλένη Ζαρκαδοῦλα, Παρήγορος Ἄγγελος—Νίκη Συλλοποῦλου καὶ Κίτρινη Πεταλουδίτσα—Μαρία Ζαρκαδοῦλα; Μήπως πῆραν τώρα τὸν τίτλον τῆς κομψῆς Δεσποινίδος;
Γ. Σ. Μ. Ε.
[Διαπλασόπουλα]

[ΛΖ'—21]

Ντέτακτιβ Φάντασμα, σοὶ εὐχομαί ὀλοφύχως χρόνια πολλά καὶ εὐτυχῆ.
Κατάσκοπος «33»

[ΛΖ'—22]

Ντέτακτιβ-Φάντασμα δέξου τίς χλιαρὲς εὐχὰς μου γιὰ τὴν γιορτὴ σου, μαζί με μιὰ δευτέρην εὐχὴ: «καὶ τοῦ χρόνου... δόκιμος !!!»

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΟΥ ΧΙΟΓΜΟΡ

[ΛΖ'—23]

Τρολλοπαρέα, δέξου κορκοκουμπῖνια !!
Ἡ Κυκλαμιά δὲν εἶναι ἡ Κυριακοῦ (Διαπλ. βέβαια) ἀλλὰ ἡ... Κυκλαμιά

[ΛΖ'—24]

Μικρὸ Ἀνθυποπολιταρχε, θὰ ἤθελες νὰ λάβης μέρος σὸ ὄσλλαγο ποὺ θὰ κάνουμε ἄλλοι οἱ ναυτικοί; Βασίλειά τοῦ Χιοῦμορ, δέξου ἂν καὶ ἀργὰ τίς δλεθερ-μες εὐχὰς μου. Σανθὸς Ναύαρχος

[ΛΖ'—25]

Ντέτακτιβ-Φάντασμα, χρόνια πάμπου-λα καὶ τρισεντυχιόμενα.
Στέφανος τῆς Δόξης

[ΛΖ'—26]

Φοίβη—Ζακυνθινούλα, εὐχαριστῶ. Φαουστῖνα, ἠθοποιὸ κοτσιλα, περιμένω ἀνταπόδοση. Μαργιτάκι

[ΛΖ'—27]

Ἀνταλλάσσω Μ. Μυστικά με Διαπλασό-πούλες. Δίσις: Νίκα Κανδύλη, Κοζά-ννη, διὰ Γλυκεῖα Ἀνάμνηται

[ΛΖ'—28]

Μετὴν ἀρχὴν τοῦ χρόνου χαιρετῶ ἄλλους-ες, βίσις δὲ Βιολέτταν, Νεά-νιδα τοῦ Ἰονίου, Τζίν-τζίν καὶ ἄλλους.
Σκιά

[ΛΖ'—29]

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ: Γνωστοποιῶ πᾶσαν τοῖς Σοριανοῖς Διαπλασόπουλαῖν, πρὸς ἀποφυγὴν ἀπειραρισθῶν ἐνοχλησῶν, εἶτι δὲν ἐνομαζομαί: Κωστατῖνης (Διαπλασῖς βεβαιότατα). Πόσον ἀδίκους τίτλοσφοροῦν !!
Σοριανὸς

[ΛΖ'—30]

Γανομένης τῆς κληρώσεως ἀβραεῖθθσαν Ὀπσρος: Ἀτροπος, Ρόξα Αἰνα, Ἐβ-λίνα, Μονοικουσινὸθθου: Ζανὸ, Μαρ-σαντές.
«Νεανιὴ Ὀρη»